

Varietats.

CONSELLS.

N' es lo viatge de la vida
curt com jornada d' ivern,
no 'ns giram á la sortida
quant ve fosc lo vespre etern.

Corre l' Home y no sap hont,
passa avuy, passa demà,
á nit s' adorm en el mon
y es desperta allà dallá.

Enlluernat per l' esperança.
ó enfunestit pel recort
luyta fins qu' á sebre alcança
lo misteri de la mort.

La eternitat es un día
sens ahir y sens demà;
cerca 'l passá ab alegría
que may pus s' acabarà.

Un torrent que no s' atura
ni jamay torna enderrera
n' es l' imatge verdadera
de lo que la vida ens dura.

Juventut, títols, riqueses,
dignitats, gloria, talent,
sabs que son? holves empeses
per l' aigua d' aquest torrent.

Apaga bufant un llum,
el que veges mes encés,
mira 'l cremall, guayta 'l fum
y sabrás la gloria el qu' es.

Trista gloria la mundana!
sembla l' eco volander
lo ressó de la campanya
quant la deixa 'l campaner.

Encaminem donchs la vida
vers la gloria verdadera
deixem l' infern qu' ens convida
mirant al cel qu' ens espera.

¡Ay dels que 'n el mon s' aferren
sense recordar que hi son
com á llevors que s' enterren
per florir á un altre mon!

Al instant que compareix
la mort temuda á quísvulla,

de tots sos bens lo despulla
y ab ses obres lo vesteix.

A cada batech del cor
la mort ens fa una ferida:
una part de nostra vida
á cada batech sens mor.

En res posis l' esperança
si esperar la mort no gosas;
puix no resta de les cosas
mes que la seva mudança.

L' hom sabut sens desconort,
sens tremolar de feresa,
de cada dia s' avesa
á l' idea de la mort.

Cal donchs estudiar la ciencia
quens ensenya á ben morir:
qui te neta la consciencia
veu tranquil sa mort venir.

Qui ab esglay la mort se mira
de si mateix te la por;
no es la mort lo que 'l retjira
qui l' esglaya es lo seu cor.

Qui dona y lleva les vides
te escrita la teua sort,
tant si fuigs, cech de la mort
com si consirós la cridas.

La mort, á Deu obedient,
á qui Ell li signa s' atança,
l' agafa, el se 'n du y no 'l llança
per plors que fasse sa gent.

Per fer sa feyna mes llesta
sempre te la dallá á punt
y 'ls vermens per ferne festa
sempre esperan al difunt.

La mort sempre 'ns te 'n capella;
¿quin día 'ns vindrá á cercar?
Mortals, no 'ns oblidem d' ella
qu' ella no 'ns ha d' oblidar.

Y puig ella no 'ns oblida,
cal que tot-hom se recort
que sols ab virtuosa vida
se compra una bona mort.

MARIAN AGUILÓ.